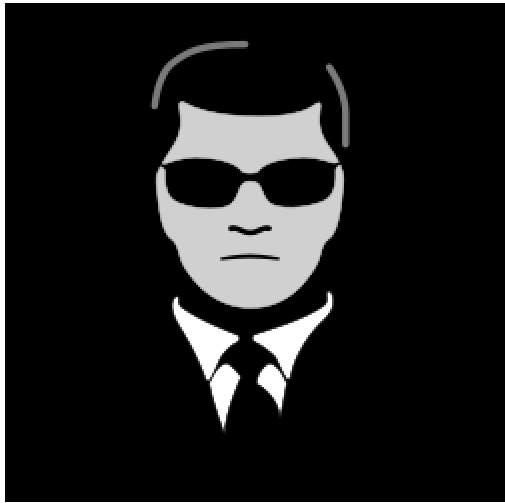

UFO: Muži v černém, hnědém a do zelena.

(Úvaha autora o možných souvislostech)

Za neklasičtější, podrobně zdokumentovaný a probádaný případ kontaktu s mimozemšťany je považována událost, která se stala dvěma Američanům, manželům Betty a Barney Hillovým. Stalo se to v roce, kdy lidé z planety Země poprvé vnikli do vesmíru a Joe Simonton dostal dárek od opálených, černovlasých chlapců, létajících nad Amerikou ve stříbřitých létajících talířích.

V noci z 19. na 20. září 1961, radar Air Force Base v New Hampshire zaznamenal let neidentifikovaného létajícího objektu (UFO), a zároveň ve stejné oblasti se manželé Hillovi podrobili na palubě létajícího talíře povinné lékařské prohlídce. Svěřili se se svým podivným příběhem armádě, a ta zaznamenala tuto zprávu jako č. 100-1-61 do archivu 100. bombardovací perute, který se nacházela na základně Pease Air Force. Popis tohoto případu byl zahrnut do složky "Blue Book" a zpravodaje US Air Force Academy, jako „Úvod do vědy o vesmíru.“ První popis obsahoval pouze začátek a konec příběhu. Nejdůležitější věc - co se stalo na palubě UFO, zůstalo na čas skryté v podvědomí obou manželů.

V noci z 19. na 20. září, se Barney a Betty Hillovi vraceli domů po dovolené, strávené v Kanadě, jeli autem po dálnici č. 3 poblíž Lincolnu, ve státě New Hampshire. Věnovali pozornost jasné hvězdě, která se velmi rychle pohybovala a neustále měnila výšku a směr letu. Jejich nervózní jezevčík tiše podřimoval na zadním sedadle. Barney se rozhodl zastavit a jít psa vyvenčit, zároveň dalekohledem pozoroval tu "hvězdu". Po určité době se objekt začal pohybovat. Jeho pohyby byly neobvyklé, občas nerovnoměrné, se slábnoucím svitem. Pak se krátce jen vznášel ve vzduchu. Barney dalekohledem viděl, že vypadá jako neobvyklé letadlo. Zatímco bez hnutí visel, vysunula se z něj jakási křídla ve tvaru V. Na jejich koncích zářila červená světla. Bylo zřejmé, že za okénky lodi jsou nějaké bytosti. Objekt začal klesat, až se ocitl nad autem. Svědkové se vyděsili a snažili se co nejdříve odjet. Ale nešlo to! Auto se otřásl, jako by UFO na ně zaútočilo a nad sebou slyšeli hlasitý vibrující zvuk, jako temné hučení...

Když přijeli na okraji Ashlandu, asi čtyřicet pět mil od Lincolnu, opět uslyšeli stejný zvuk. V autě se ozvalo to stejné hučení, ale ničeho jiného neobvyklého si svědkové nevšimli. Ledaže by se dalo předpokládat, že v jejich paměti zůstala dvouhodinová časová mezera - nepamatovali si totiž, jak a kdy odjeli.

Po tomto incidentu, oba manželé trpěli noční můrou. Zdálo se jim, že jakési neobvyklé bytosti na nich provádějí lékařský výzkum. Zdraví manželů se zhoršovalo a lékaři jim nemohli nijak pomoci. Teprve po nějaké době byl Barney Hill schopen zajít k psychiatrovi Benjaminu Simonovi, který ovládal metodu regresní hypnózy. V hypnóze se vynořily podrobnosti těchto chybějících dvou hodin.

V podstatě byly podrobnosti o únosu standardní. Vůli lidí mohli mimozemšťané ovlivňovat na dálku, připravili je o schopnost tomu odolávat. Oba Hillovi byli násilím vzati na palubu létajícího talíře, kde byli podrobena důkladnému lékařskému vyšetření. V hypnóze oba manželé vyprávěli stejné podrobnosti: postupy vyšetřování, popis vnitřních prostor lodí, rozmluvu s mimozemšťany, kteří hovořili mezi sebou nesrozumitelnými zvuky, ale s lidmi prostřednictvím běžné pozemské angličtiny. Barney s jistotou tvrdil, že slova jejich řeči se rodily přímo v jeho hlavě.

Zvlášť nápadné dojmy měla Betty z lékařského experimentu, během něhož jí cizinci vpíchlí do břicha dlouhou jehlu. Zpočátku v bolestech protestovala, ale ten, kdo vypadal jako šéf mezi vyšetřovateli, jí přejel rukou před očima a bolest zmizela.

Když se jejich příběh stal známý, zvláštní pozornost veřejnosti byla zaměřena na vysvětlení vesmírné mapy, kterou velitel posádky ukázal Betty.

Betty to připomínala v hypnóze:

"Bylo to jako dívat se z okna ... Na mapě byly rozptýlené body. Některé malé jako špendlíkové hlavičky. Ostatní velikosti mince ... Mezi nimi byla široká škála čar ... Zeptala jsem se, co znamenají. Řekl, že silné linky jsou obchodní cesty. Ostatní linky byly do míst, kam občas létají, přerušované ukazují jejich expedici."

(Pozn. autora: Příběh Hillových zmiňuje stručně Vitalij Šelepov, s drobnými rozdíly od sdělení Jacquese Vallého, který se osobně setkal s Benjaminem Simonem a Johnem Fullerem, kteří věnovali podrobnému popisu události celou knihu, kterou nazvali „Přerušená cesta“.)

Velitel UFO řekl Betty, že jejich létající talíř přiletěl ze souhvězdí vzdáleného asi 35 světelných od Země. Mapa, kterou Betty nakreslila v hypnóze, byla reprodukována v novinách v naději, že přitáhne pozornost odborné veřejnosti, zejména astronomů. Ale najít takovou kombinaci hvězd mezi známými souhvězdími bylo obtížné. Navrhovali, že mapa ukazuje vesmír z pohledu od cizí hvězdy. Teprve po pěti letech úsilí nadšenců přišlo řešení.

Lektorka astronomie z Oak Harbor (Ohio), Margery Fishová vyrobila doma plastický model blízkých souhvězdí tak, že připevnila ke stropu řetězců barevných korálků o různých délkách, a dívala se na tento model z různých úhlů. Měla štěstí, když našla známou mapu z pohledu mimozemšťanů. Takto totiž mohla vidět souhvězdí Reticulum s hvězdami Zeta 1 a Zeta 2, označené na mapě mimozemšťanů jako hlavní. Za čas byly astronomy objeveny tři další hvězdy ve stejné konstelaci, jako na mimozemské mapě, která tak dále potvrdila pravdu o případu, který se stal manželům Hillovým.

Protože jejich informace se shodovaly s mapou, bylo zřejmé, že komunikovali s vesmírnými vetřelci ze souhvězdí Zeta Reticulum. Všechno se shodovalo, což dávalo důvěryhodnost sdělení velitele kosmické lodí. A opravdu, proč by mimozemšťané, kteří navštívili naši planetu, nezkoumali některé z jejích obyvatel?

V postupném historickém procesu tak spolupracují odlišné ideologické síly – křesťané, jezuité, buddhisté a tibetští černí mágové. Rozlišuje je pouze různá ideologie a náboženská maska. Kombinují toho mnoho: kouzla, způsoby fungování a psychologii, obecné řízení a obecné výsledky.

Systémový přístup k příběhům z různých epoch nachází stejné herce. Jsou rozdílní jen ve vnější podobě – oblečením a řečmi, ale jsou si rovni ve své duchovní podstatě. Sledujme je

dál a uvidíme něco divného, vybaleného z tohoto jediného obecného zákona. Nastane vyvrcholení tohoto procesu, který se snaží vnutit satanský kult co největšímu počtu lidí. Skončila druhá světová válka, a vše se zdá, že někam mizí. Jako by konečně zmizeli z bitevního pole i ti, kteří to všechno začali. Ale jsou skutečně pryč? Nebo se možná opět jen překabátili?

Zvláště ufologie poskytuje takový materiál, který vyplňuje současnou mezeru v mystickém, intimním životě společnosti. Bylo by divné, kdybychom neviděli tyto mocné "anděly" a tyto "bohy", kteří nyní, stejně jako před stovkami let, uplatňují stejné choutky a vášně, ale nyní se představují lidem v takových podobách, kterým je těžké odolat. Jejich pestrý vzhled, jak se zdá, se představuje obyvatelům této planety, ale na druhé straně, jsou zde některé detaily, které ukazují na stejný, tradiční dezinformační proces.

U Nicholase Redferna čteme o jednom z nejznámějších kontaktérů - George Adamskim:

„Příběh Adamského pochází z 20. listopadu 1952, kdy za účasti šesti lidí byl svědkem přistání UFO v kalifornské poušti, a pak měl kontakt s jeho pilotem. Nicméně, z dokumentu FBI vyplývá, že zájem Adamského o UFO, předcházel alespoň o dva roky událostem v roce 1952, a Timothy Good věděl o přesvědčení Adamského, že byl jako dítě navštíven mimozemšťany, a že později v Tibetu dostal od nich instrukce. (Proto je rokem 1936 datována jeho kniha "Moudrost mistrů na Dálném východě", publikovaná "Královským řádem z Tibetu")“.

Jeho fixní idea se stala hlavním tématem moderní dezinformace, která pochází od "vyšších neznámých", na téma mimozemských kontaktů. A dokonce na čistě ufologickém pozadí je svázána se stejným tibetským kněžstvím. Nicméně, je to logické. Za prvé, tibetští mistři, kteří vedli Říšského vůdce Hitlera, skutečně existovali, a nic nebrání tomu, aby existovali i nadále. Za druhé, dezinformace by měla vypadat logicky konzistentně. A odhalení mimozemšťanů alespoň v některých případech, by měla obsahovat zmínku o centru nejvyššího poznání, které spojuje lidstvo s vysoce rozvinutými kosmickými bytostmi.

Copak mimozemšťané i dříve nemohli přicházet na naši planetu? Copak tam nemohli vytvořit střediska jejich nejvyššího zasvěcení do tajemství vědy? Proč by nemohli tyto vědy učit některé z nejpokročilejších pozemšťanů? Není tato logika v souladu s mimozemskými návštěvami ze starobylých tradic východních moudrostí, ztracených kdesi v nejnepřístupnějších soutěskách Tibetu?

Je v tom jistá logika, ale sama o sobě logika nemůže zaručit pravdivost těchto kontaktů. Nacisté následovali logiku odhalení tibetských duchovních rádců, jenže výsledkem jejich hledání nebyla duchovní evoluce, ale něco zcela opačného. Obecná logika skutečně naznačuje, že kdo chce získat vyšší úroveň znalostí o Zemi - nové duchovní poznání, měl by se propojit s těmi, kteří již dosáhli vyššího, nadpозemského vývojového stádia.

Ale když vezmeme konkrétní fakta ze života a odhalení někoho jiného, musíme s velkou pečlivostí a důkladností ověřit jejich platnost, v porovnání s ostatními skutečnostmi a přihlížet ke všem maličkostem. Nikoli ze škodlivosti a skepse, ale z elementární opatrnosti, protože toto téma je velmi důležité a závažné. Tyto jevy ovlivňují naše životy, jak vyplývá ze zkušeností kontaktérů a těch, kteří následovali falešné templáře a tibetské lámy, pokud jde o "mimozemšťany", kdy následky případné nedbalosti, promiskuity a neopatrnosti při řešení duchovních záležitostí mohou být velmi tragické, až katastrofální, a to jak pro jednotlivce, tak i pro společnost jako celek.

Kolik existuje mimozemského, ufologického ve statistikách? Dokonce lze těžko říci, zda

tam něco mimozemského je, a není to jen rozšířená dezinformace, lež a absurdní divadlo, které je jedním z prvků dezinformace.

Téma mimozemšťanů v ufologii souvisí s východem a jeho mudrci. Ale jestli UFO materiály jsou jen velké dezinformace a vyložené lži, pak opravdu můžeme očekávat duchovní, povznášející odhalení o duchovních bojích, pod vedením některých tibetských lámů nebo orientálních guru. Množství informací na toto téma, a počet objevů těchto učenců je obrovský, ale mohli bychom očekávat, že množství skutečně duchovních jevů ze všech těchto zjevení je pravdivých? Je to stejné procento, které připadá na UFO z vesmíru?

Jak říkají matematikové, číselná hodnota tohoto procenta se blíží nule. Samozřejmě, že není nulová, podvody nemohou popřít existenci toho, co nahrazují, ale my v našich životech máme co do činění s konstantní inflací duchovních hodnot a jejich znehodnocením přes bezpočet padělků a dezinformací. Taková je realita našeho života.

Jeden z těchto duchovních padělků nemohli při svém výzkumu nacistického mysticismu ignorovat Louis Pauwels a Jacques Bergier, ve slavné knize Lobsanga Rampy "Třetí oko". Již několik desetiletí se houževnatě drží pozornosti stoupců východní moudrosti.

Autoři "Jitra kouzelníků", o tom říkají:

Je dobře známo, že Tibet ... je úložiště velmi starých znalostí, založených na základě psychických sil ... V roce 1957, byla vydána v Anglii a ve Francii kniha od Lobsanga Rampy „Třetí oko“, kde autor tvrdí, že jeden láma, který dosáhl nejvyššího stupně zasvěcení, může být jedním z Němců, kteří byli posláni do Tibetu se zvláštním posláním nacistických vůdců ... Po zveřejnění knihy se anglické noviny zajímaly, kdo se skrývá pod jménem Lobsang Rampa, neboť oficiální zpravodajští úředníci na toto téma mlčeli.

Zbývá předpokládat, že je to buď skutečné jméno zasvěceného lámy, syna jednoho z nejvyšších hodnostářů bývalé vlády ve Lhase, jak autor píše, že byl nucen z toho důvodu skrývat své jméno, nebo se jedná o německého vědce, který tam byl poslán jako člen jedné z tajných misí do Tibetu v letech od roku 1928 až do konce Hitlerova režimu. V tomto případě jsou zprávy o skutečných objevech jen smyšlené příběhy... Mělo by se však mít na paměti, že odborníci na Tibet nikdy nepopírali tyto "objevy".

Jednoho dne doma, pocítil Bender točení hlavy. Rozhodl se, že je nutné, aby ulehl, proto šel do ložnice a najednou viděl, že ... „v místnosti jsou tři temné postavy. Postupně se stávaly jasnější. Všichni byli oblečeni v černém. Vypadali jako kněží, měli plstěné klobouky ve stylu připomínajícím „homburg“ (pánský klobouk). Obličejové byly špatně vidět, protože je měli částečně skryté a zastíněné klobouky. Šel z nich strach. Oči všech tří náhle zazářily jako žárovka, a všichni na mě zírali. Zdálo se, že se propalují skrze moji duši, bolest v mých očích se stala téměř nesnesitelnou. Pak jsem cítil, že jsou nositeli zprávy, kterou mi předávali přes telepatii ...“

(Podle Benderovy knihy „Létající talíře a tři muži v černém“, kterou naleznete v originále na internetu.)

Tato zpráva měla za následek úplné zmatení ufologů, kteří očekávali další nepředvídané a šokující detaily. To představovala vyčerpávající zpráva o tajemství tajemných návštěvníků. Všechno souviselo s jedinou věcí, a to létajícími talíři, tajnou základnou mimozemšťanů v Antarktidě, černou magií a spiritismem, okultními vědami a dokonce s hlavním cílem - nejdůležitějšími ekonomickými zájmy mimozemšťanů na Zemi - extrakci vzácných prvků z oceánu.

Pravda byla tak detailní a komplexní, že Bender ztratil veškerý zájem o další výzkum. Co jiného mohl objevit přes rozhovory některých svědků a prostřednictvím analýzy statistik o UFO, když sami mimozemšťané mu odhalili své tajemství, o jakém nikdy nesnil jakýkoli

ufolog? Informace byla těžko stravitelná, bylo to těžké břemeno, které padlo na mysl vědce. Pokořující intelektuální pocit se v něm mísil s panikou, která pocházela z tohoto nečekaného setkání.

Tento ufolog bez varování či vysvětlení rozpustil svůj spolek. Pouze nejbližšímu personálu naznačil, že měl rozhovor s „muži v černém“, kteří mu sdělili skutečná fakta o UFO. O několik let později se rozhodl publikovat některé poznatky ve své knize, ale ortodoxní ufologové, znepokojeni hledáním mimozemských civilizací, nebrali jeho odhalení vážně. S okultismem a spiritismem ani jeden z nich nechtěl být v tomto případě spojován.

Měli pravdu, nebo ne? Pravděpodobně ano i ne. Protože v tomto případě se ufolog ocitl v roli kontaktéra. Neznámý jev měl na něho vliv a dosáhl na vědce reálného dopadu. Budeme-li předpokládat, že návštěva mimozemšťanů v černém byla skutečností, tak ufolog byl jen krůček k vyřešení záhady UFO, i když by to nebylo spojeno s tímto aktem mimozemšťanů, kteří přišli a řekli mu pravdu. Byl to paradoxní čin, ale je velkou otázkou, zda jejich "pravda" byla skutečně pravda.

Jaká motivace je mohla přivést do jeho domu? Neměli s ním nic společného, ale jdou se svými telepatickými přednáškami za těmi, kteří mají zájem o jejich tajemství? Jakmile se člověk vážně zaobírá tématem UFO, tak jdou mimozemšťané za ním, aby ho zasvětili do svých tajemství? Takové vysvětlení se zdá samozřejmě hloupé. Ale v případě, že návštěva se uskutečnila, pak to mělo nějaký smysl. Sotva by se „muži v černém“ zapojili do vzdělávacích aktivit. Nejjednodušší je telepaticky vpašovat jakékoliv dezinformace přes badatele do společnosti, protože společnost poslouchá výzkumné pracovníky. Chtěli zastrašit ufology a dovést je do slepé uličky?

Samozřejmě, může to způsobit ještě větší zájem o problém. Ale dávat nějaké informace a spolu s nimi i dezinformace, a předávat je v takové formě a v takovém počtu, ve kterém je lidé mohou jen stěží vnímat – to je nejjistější způsob. Člověk bude tímto zjevením a účinky zjištění nadpřirozené síly zastaven. Výzkumník se pak stane kontaktérem, bude podroben kritické analýze při jakýchkoli akcích "mimozemšťanů", nebo bude nakloněn věřit na zjevení. A nová odhalení mimozemšťanů z vesmíru k nám stále přicházejí jako nějaký unikátní pozemský element a budou se šířit po světě.

Podobný zážitek měl Robert Monroe, experimentátor s astrálním cestováním, který přicházel do styku s takovou silou, která ochromila jeho intuici a rozum. Říká: „*Byl jsem zcela v depresi, má vůle mě opustila ... Byl jsem si jistý, že úroveň jejich myšlení je daleko mimo mé chápání ...*“

V tomto případě, při setkání Alberta Bendersa s MIB (Men in black – muži v černém), MIB dosáhli svého - výkonná organizace, která systematicky studovala UFO zanikla, její zakladatel se přestal zabývat výzkumnými otázkami, a o několik let později, když se dostal z šoku, předal veřejnosti výsledky svého výzkumu a informace od mimozemšťanů, které si poznamenal.

V době, kdy k těmto událostem došlo, tento druh ufologických jevů jako jsou MIB dosud nezískal dostatečnou slávu, a mnozí si dokonce mysleli, že Bender je fantasta. Ale takové strmé obraty v životě člověka, jako se to stalo jemu, se prostě nestávají. John Keele se také musel vypořádat s MIB a opakovaně se pokoušel záležitost „uchopit za ocas“. S odkazem na jejich oficiální podobu píše:

„*Já jsem osobně vyšetřoval mnoho takových případů, a ke svému překvapení jsem zjistil, že tito "důstojníci Air Force" vypadají přesně stejně – vyzáblí, s olivovým odstínem kůže, s orientálně tvarovanými očima a výraznými lícními kostmi. Někteří svědci věřili, že tito důstojníci vypadají stejně jako Italové, jiní věřili, že vypadají jako z Barmy nebo Indie.*“

Ohlásil jsem své poznatky v Pentagonu a zjistil jsem, že do vyšetřování některých z těchto případů je zapojena CIA a dokonce i FBI ...

"Tři muži v černém" jsou obvykle malého vzrůstu, snědí, s typickými orientálními rysy, přijíždějí k vašemu domu lesklým černým vozem "Cadillac" a hrozbami nutí svědky UFO, aby mlčeli o všem, co viděli ... "

John Keele popisuje některé z jeho pokusů, sledovat tyto černé "Cadillaky", v důsledku nich se sám jednou nacházel v nějaké opuštěné slepé uličce. Zdálo se mu, jako by se MIB propadávali terénem, případně se ve vzduchu rozpustili jako přelud nebo duch. Můžete vinit ufologa z podvodu nebo že měl halucinace, ale pak budete muset jako pomatence zařadit všechny svědky, kteří popisují chování osob z "létající talířů", kdy náhle zmizí jako duch.

Budeme-li předpokládat neobvyklou existenci UFO, tak proč nepřijmout stejný vzhled MIB a zmizení předmětů jako "Cadillac", v přímé souvislosti s fenoménem UFO? U jevů UFO se budeme muset vypořádat s neustálým jevem zhmotnění - vznikem a zánikem těles, objektů, a živých bytostí. U jevů typu „poltergeist“ jsou mizení a objevování také přítomny, když si hrají s přítomnými, tak okamžitě skrývají předměty do nejnepřístupnějších míst. Všechny statistiky ukazují na snadnost, s níž "UFO fenomén" tvoří objekty, které se objevují a mizejí. Sami MIB podobně mizí jako duchové, spolu se všemi svými obleky, černými brýlemi a vojenskými šňetrovacími botami, jako dle manuálu Air Force.

O čem můžeme na tomto základě spekulovat?

MIB se objevují na různých místech, jak by se však měli objevit v nějakém okamžiku a formě, pokud se jedná o ulici moderního města? Nazí? S bederní rouškou? V černém obleku? V beduínském oblečení? Jako klauni? Nejlepší přeci jen bude v šatech, ve formě, která v tomto případě bude svědky respektovaná. V obleku Jamese Bonda to bude naše standardní reprezentace atributů inteligence, síly a moci. Zdá se to být vážné, ale je to nejzávažnější prezentace u nás, dospělých osob, žijících s moderními příběhy. Někdy přeci může být "James Bond" oblečen v uniformě.

Dále, mluvíme-li o maximální věrohodnosti, musíme předpokládat, že právě zhmotněný MIB (vzbuzující dojem, že si boty koupil asi před deseti minutami), by měl mít nějaké nedostatky, jako příznaky doby. Říkáme, že by bylo vhodné, aby se zamaskoval před pozemšťany, jako "agent 007", aby nezpůsobil žádné podezření. Když bude mít boty mírně pokryté prachem ze silnice, kalhoty obnošené, mírně pomačkané, smítko na levé straně saka, zmačkané bankovky v peněžence, ohnuté způsobem, jakému říkáme „oslí uši“, některé bankovky novější než ostatní staré.

Předpokládejme, že v poznámkovém bloku MIB, jako agenta 007, bude mít fotografii dámy svého srdce (nebo tučet takových fotek), několik set telefonních čísel na jeho stránkách a mezi nimi čísla všech zastupitelských úřadů na světě, všech ministrů a prezidentů. A tak dále a tak dále, dodal by jízlivě někdo z nás.

Je to logické? Ale to je jen logika naší každodenní reality. Nebo přesněji - logika našich standardních zkušeností. Takto tedy ne!, řekl by sám MIB na naše inteligentní úvahy. Zabývejte se takovými fantaziemi sami. Za prvé - co když není potřeba namáhat se zhmotněním všech těchto detailů, když nejsou nejdůležitější? Koneckonců, obyčejní svědci nekladou velký důraz na detaily, a za druhé - říká MIB - tato absolutní neobnošenost a novota bude pro vás všechny matoucím absurdním divadlem. Kdo vám uvěří, když budete vykládat bajky o statečném agentovi, který se pokaždé objeví jako zcela nový, ve vašem zaprášeném zapadákově? Není to pro vás příliš velká čest?

Tento fenomén popírá sám sebe svými detaily. Taková je jeho taktika už stovky let.

Dodržuje absurdní detaily ve svém chování i ve vzhledu, jako je dálkové ovládání lodě přístrojem v podobě ruční pumpičky, ústa v podobě dvířek od kamen a pokaždé nejnovější značkové oblečení - oblek bez smítka prachu.

Ať se vám to líbí nebo ne, tak všechny lidi posuzujeme podle obleku. Když prostě bude v tom drahém obleku vypadat jako chodící mrtvola, respektujeme ho a cítíme úctu k obleku i jeho nositeli. Bez ohledu na to, jak hrozný a záhrobní je jeho vzhled. Podobným způsobem u všech ufologických témat převažuje stříbřitý overal a tenisky se světélky, co charakterizují mimozemšťany.

Pobíhají okolo nás mimozemšťané a agenti typu 007?

Poslední příklad ukazuje, že MIB nemají obavy o svůj vzhled. Spokojí se s klasickým autem a oblekem, ale zapomínají na růžové tváře a svěží vzhled vlasů jako na něco, co jim nedělá žádnou starost. Nebo snad existuje nějaká okolnost, která určuje jejich dokonalý vzhled? Následující příklad budeme podrobně citovat. Na první pohled nevinná fantasmagorie o UFO je spojována s absurdními prvky - hypnotickými účinky, vymazáním paměti a s MIB:

Dne 2. srpna 1977, ve 21:50 tři studentky vysoké školy v Ontariu v Kanadě – Sarah, Kathy a Jackie, si všimly podivného světla přicházejícího z nebe. Děvčata šla na místo, odkud mohla pozorovat záři ...

Pár minut na to, se směrem od severu blížily dva světelné objekty. Oba měly tvar šipky. Letěly v malé výšce nad obcí, směrem na západ. Za nimi se objevil další světelný objekt, tentokrát ve tvaru doutníku. Záře "doutníku" nezabránila dívkám rozeznat, i když byla tma, že je téměř černý, ale byla na něm tři světla: dvě bílé po stranách a jedno zelené na ocase. Jako očarovány, Sarah, Katie a Jackie pozorovaly "doutník" a teprve pak si všimly toho, co následovalo za ním. Najednou tam bylo další UFO. Mělo oválný tvar a malé rozměry. Snížilo rychlost, vysunulo čtyři přistávací podpěry a posadilo se na střeše školy. Po několika sekundách objekt prudce vzletěl a zmizel šílenou rychlostí.

V následujících dvou nocích – 3. a 4. srpna - se lodě objevily nad obcí ve stejném pořadí. To, co se dělo pak, začalo podivně. Z kosmické lodi vystoupily útvary, které popsala Sarah takto: útvary měly čtyři rohy. Byly podobné listům papíru, ukončeným dole vodorovnou linkou. Na délku byly něco málo přes metr, široké méně než půl metru a minimální tloušťka byla jen 2-3 centimetry. Vznášely se nad zemí ...

Sarah pak ztratila vědomí. Přišla k sobě uvnitř UFO. Nemohla ho popsat, jen si připomínala, že bylo podobné "buňce". Ale z lodi jasně viděla krácejícího muže se psem na druhé straně silnice, oblečeného v modré barvě. Pak její paměť selhala. Když se probudila, zjistila, že byla čtyři nebo pět metrů od místa, kde přistálo UFO. Ani vznášející se útvary ve vzduchu, ani UFO však nebyly vidět. Na nic víc o událostech onoho večera, si Sarah Hinesová nemohla vzpomenout ...

Když se vrátila domů, její tvář měla intenzivní červeno-oranžovou barvu, a její zornice byly silně rozšířené. Sarah okamžitě ulehla do postele a spala po dobu asi 12 hodin v celku.

Kanadský výbor pro výzkum fenoménu UFO (KUFORN), se tímto případem zabýval. V Torontu, kam Sarah Hines přivezli, se odborníci na oblast hypnózy pokusili zjistit to, co se stalo. Na prvním sezení v hypnóze si Sarah vzpomněla, že musela projít přes stěnu lodi. Uvnitř Sarah zasáhlo velmi jasné světlo. Její ruce mohly volně proniknout vše, čeho se dotkly, i přes zvíře, jako třeba kočka.

Co mají na mysli MIB, když se nazývají zástupci národa "třetího oka"?

Dokonce i povrchní rozbor tématu UFO ukazuje na přímou souvislost UFO s magií a

čarodějnictvím. Ve většině případů jsou UFO na stejné úrovni s jevy spiritualismu nebo poltergeist. Často se stává, že vše, co se objeví v životě svědků nebo obětí fenoménu UFO je podobné duchovním jevům. Proto nelze oddělit jedno od druhého. Můžete nazývat UFO poltergeistem ve velkém rozměru nebo malé projevy poltergeistů označit jako neidentifikovatelné jevy, název nemění podstatu. Jediný rozdíl je měřítko události a úroveň těch rozumných sil, které stojí za nimi. Talíře létají po kuchyni (poltergeist), nebo talíře plující po obloze. Vtipy a hýčkáni neviditelných bytostí s inteligentním smyslem pro humor, nebo je to jen podvod a výsměch přítomným lidem, způsobený "humanoidy" nebo "muži v černém".

Podstata jevů je stejná, ale pouze v různých úrovních. U jevů UFO jsou stále přítomny všechny znaky magie. Ať už jsme si vědomi magického vlivu nebo ne, uznáváme existenci mágů nebo ne, existenci neviditelných sil a rozpoznání neviditelné reality, nezávislé na našem světě, to vše je jen součástí našeho života. Ale z našeho pohledu na svět, z našich společných předsudků či postřehů, závisí naše schopnost porozumět těmto jevům a schopnost porozumět našemu životu, na který se jevy často odvolávají a který je na nich závislý.

Magie vždy existovala a ukázalo se, že existuje ještě dnes, a to navzdory tomu, že jsme se ji kdysi pokusili zakázat, jako nesmysl. Ale magie, soudě podle událostí skrytých příběhů, hraje v našich životech velkou roli. Její působení je však řídké a účinky nepatrné.

Muži v černém neupřesnili, ke kterému druhu tradiční magie patří - černé nebo bílé. Ale když na to pomyslím, proč to dělají? Pokud řeknu, že je to bílá magie, pak tomu nikdo nebude věřit. Nebo bude věřit jen ten, kdo nerozlišuje černou magii od bílé. Většina lidí, která ví něco o psychologii a závislostech MIB, nikdy neřekne, že akce mužů v černém jsou dobré, mají altruismus, lidskost a jejich kouzlem je věda, dobra a spásy. Výsledkem činnosti MIB a "humanoidů", kterým jsou zřejmě podřízeni, je představit se lidem, jako zástupci různých sil, různého původu a barev pleti.

Koneckonců, když uvidíme mimozemšťany, pak hned nehodnotíme, zda patří k jednomu ze dvou pólů - dobra nebo zla. Domníváme se, že by to bylo zbytečné. Pokud nám někdo řekne, že nejsou bílí ani černí, ale například jako zelení mužičci, kteří patří k jiné, neutrální třetí síle, pak začneme věřit, že opravdu může být nějaká "třetí" síla a národ "třetího oka". Pokud bychom zapomněli, že kromě dobra a zla, mezi oběma póly může být jen šed', bezpáteří a bezohledná, začneme věřit na tyto různé masky, namalované v různých barvách.

Nyní se většina z nich vybarvuje jako mimozemšťané. Jedna část společnosti se snaží přesvědčit sama sebe, že všichni jsou jen halucinace, a že to všechno neexistuje. Další část společnosti pevně věří, že tohle všechno jsou mimozemšťané z vesmíru. Bylo by blíže k pravdě, kdybychom hledali příčinu jevu UFO blíže k naší Zemi? Nebo dokonce, pokud budeme mluvit obrazně, v našem podzemí?

Zde je to, co vyprávěl Nicholas Redfern – svědek UFO, který žije v Anglii:

Dveře se lehce zabouchly, jako by náhle někdo místo zaklepání do nich udeřil pěstí. Když jsem je otevřel, uviděl jsem strašného mužička výšky asi 5 stop (150 cm). Byl oblečen v černém obleku s kravatou, měl poněkud legrační černý klobouk na hlavě, jeho tvář byla opravdu zvláštní, vypadal jako osoba trpící anorexií, tváře měl propadlé, jeho oči byly tmavé, a jeho kůže téměř bílá...

Nevěděl jsem, co mám dělat a jen jsem na něj zíral. Bylo to opravdu děsivé. Náhle se nechutně zašklebil, všiml jsem si, že jeho rty jsou natřeny nějakým mejkapem nebo tak něco. Sundal si klobouk, vypadalo to, jako by měl špatnou paruku. Vzhledem asi na šedesát let, ale paruka byla černá jako uhl.

Řekl: "Musíme vás požádat, abyste zastavil svůj výzkum." Odvětil jsem: "Cože?" Pak to zopakoval, slovo za slovem a musel jsem se zeptat, co tím myslí. "Myslím ta světla na obloze,

ta světla na obloze", - řekl. Pak mi to došlo. Před týdnem, pozdě v noci, když jsem jel s manželkou domů, jsem sledoval UFO, oba jsme pak snili divný živý sen o jakýchsi mladých mužíčcích, kteří obklopili naše auto na kraji lesa.

Pak řekl něco jako: "Ukončete to a klidně spěte." Myslím, že právě toto. Upřeně se na mně díval, jako by se chystal k útoku nebo něco takového. Pak prostě odešel po příjezdové cestě. Cítil jsem závratě a zabouchl za ním dveře. Hned jsem vlezl do postele a spal asi tři hodiny. Když jsem se vzbudil, všichni jsme cítili nechutnou vůni, jako spálené gumy. Několik dnů jsme museli nechat okna dokořán a čistit koberce i nábytek, abychom se jí zbavili.

To mě skutečně rozrušilo, a já jsem to nikomu kromě vás neřekl - a nechci to ani udělat.

Musím jen dodat, že se to stalo v roce 1994. Jedná se o detailní ilustraci ke tvrzení Johna Keela o těchto „mužích v černém“, který nazývá "mrtvolky" (... tito lidé vypadají, jako by byly už dávno mrtví, šaty na nich visí, tělo je moučně bílé barvy a vypadají, jako kdyby je někdo právě vykopal z hrobu ...)

Před několika staletími, když ještě nikdo ve společnosti nehovořil na téma mimozemšťanů, bychom o takových bytostech řekli rovnou, že právě vyšli z hrobu. Věřilo se, že nejlepší způsob, jak se jich zbavit, je osikový kůl.

A to je otázka. Dnešní "muži v černém" a upíři v dávných dobách se neliší navzájem od sebe - tytéž schopnosti, stejné zvyky a stejný vzhled. Ale co když máme vhodnější definici pro tento jev: moderní pojetí - jako agent mimozemšťanů nebo starobylý pojem temné bytosti, služebníka temných sil, který díky kouzlu černé magie používá něčí mrtvé tělo?

Jak ukazuje analýza ufologických jevů, u většiny z nich není ani náznak kosmického původu „mimozemšťanů“. Nakonec se snad ukáže, že MIB jsou upíři?

Ale pak, kdo jsou jejich páni - "Humanoidé"?

Když MIB navštíví očitého svědka UFO, tak ho zastrašuje, chce, aby zapomněl na vše, co viděl, nesnažil se dělat pokusy o hledání pravdy, zapomněl podivné sny o "malých mužíčcích". Po jeho návštěvě svědek cítí úbytek energie a v místnosti zůstává stabilní zápach.

Zde je to, co nám vyprávěla jedna žena na konci 70. let, která jela autobusem z Žigulovska do Togliatti.

Seděla jsem v autobusu na konečné zastávce a všimla si, že vedle autobusu jde nějaká nábožná stará žena a čte si v Bibli. Autobus se chystal odjet, babička nastoupila a sedla si vedle. Cestující byli v pohodě, chlapci řešili své problémy, takže zde byl neustálý tichý šum.

Před příští zastávkou jsem se podívala z okna. Na zastávce bylo skoro prázdné, byli tam jen dva nebo tři rybáři. Když se dveře autobusu otevřely, vstoupilo během okamžiku asi osm lidí. Kde se vzali? Jak to bylo možné, když tam nikdo nebyl! Pět z těch co přistoupili, vypadalo nějak podezřele. Muži byli oblečení přesně stejně: hnědá pleť, hnědý oblek, hnědá kravata, béžové tričko, semišové polobotky. Doktorské „kozí bradky“ rámovaly jejich hubené, dokonalé tváře bez výrazu, bez náznaku emocí. Jen jejich oči svítily s překvapivou silou, jako kdyby znali a chápali myšlenky lidí, sedících v autobuse.

V jejich skupině byla i žena, velmi podobná na své společníky, také celá v hnědé. S jejím vzhledem dramaticky nesouhlasil barevný šátek, místo šály kolem krku. Všechno by bylo v pořádku, pokud by muži nebyli zcela, až do nejmenších podrobností stejní, jako by udělali z jednoho negativu několik kopií.

Pět jich postávalo, zády k sobě, zdálo se, že sledovali celé okolí. Babička se posunula a začal tlačit na svého souseda a říkala „posuň se, aby si lidé mohli sednout“ ... nebylo však kam se posunout, ale babička stále bručela: „Dělejte, copak jste tak chamtiví“ Jeden z „hnědých“, řekl chladně: "Bude to horší."

Jeli jsme dál. Veselé klábosení v kabině se ztišilo, i chlapci ztichli. Chtě-nechtě, žena pokračovala v pozorování podivných cestujících. Nemluvili mezi sebou, takže si byla docela jistá, že se dorozumívají telepaticky ...

Dorazili do říčního přístavu. "Hnědí" šli na náměstí. Kolem nich projel autobus, trvalo to asi 3-4 sekundy. Když se opět výhled uvolnil, na náměstí nikdo nebyl. Vedle byly sice budovy, v nichž by se bylo možné skrýt a nezastavilo tam žádné auto, trolejbus nebo autobus, ve kterém by bylo možné odjet. Tito podivní lidé prostě naráz zmizeli ...

Jak to „podivní lidé“ udělali? Vypadali přesně stejně, pokud byli vidět, ale vypadali tak podivně ...Zmizeli stejným způsobem jako mizí "muži v černém". Rozdíl byl pravděpodobně jediný, tito nebyli v černém, ale v hnědém. Stejně schopnosti, stejná psychologie - chladní, arogantní, krutí, což se projevilo v chladné a rigidní replice jednoho z nich. Ve stejném čase, bezvýrazné tváře a oči vyzařující sílu a znalosti.

Mimo autobus byli neviditelní. Samozřejmě, pokud měli potřebu jet autobusem, pak mohli nastoupit jako neviditelní duchové. Cestující by se však mohli bát "poltergeista", kdyby jim někdo neviditelný šlápl na nohu. Bylo zapotřebí nějaké přijatelné opatření pro vzhled obyčejných lidí. A tak se MIB nijak zvlášť neobtěžovali přijít s různorodým a věrohodným vzhledem. Stačilo to hlavní - podobnost s obyčejnými lidmi. Stejně jako u klasických MIB (černý oblek, černý "Cadillac", vše černé), se u nich projevily některé z jejich psychických závislostí - i kravaty měli hnědé, dokonce i košile byly hnědavého odstínu béžové barvy.

V tomto případě jsme zjistili, že odhalili lidskému chápání některé nápadné charakteristiky, které svým vlastním způsobem reprezentují nebo charakterizují historické události. Carl Gustav Jung je nazval archetypy. Jak to jednou o sobě vyjeví, opakují to znovu a znovu, jako když člověk, který se zaměřuje na určité myšlenky a má určitý pohled na svět, tak příznaky svých myšlenek považuje za atributy jejich vzhledu.

"Hnědí" byli v hnědém. Dá se předpokládat, že to bylo díky zvláštní psychologii, která je v barvě zaschlé krve. Od dob Třetí říše, se „hnědí“ stali symbolem fašismu. Kupodivu, i jméno manželky Hitlera má v překladu stejnou barvu. (Eva Braunová.) Hnědá se stala symbolem fašismu, jako se černá již dávno stala symbolem satanismu. (Nestáváme se nacisty nebo satanisty, jsme-li oblečeni v těchto barvách, ale příznivci těchto myšlenek si je vybrali pro sebe, jako charakteristické barvy.)

Muži v černém jsou spojeni s létajícími talíři a "humanoidy", zde, v případě mužů v hnědém, neexistují žádné talíře. Je to podstatný rozdíl, ale pokud si vzpomenete, že na "talíře" se vztahuje stejné magické kouzlo, tento rozdíl se stírá. Na povrch vystupuje mnoho takových podobných vlastností, atributů, schopností, a to zejména psychologických. Podíváte-li se na podstatu, nevidím zde žádné zásadní rozdíly.

Hnědí vstoupili do autobusu na poměrně krátkou dobu. Podivná realita, je nepochopitelné, že přišli do kontaktu se světem lidí. Nikdo nic nevěděl, nikdo nebyl zraněn. Jako prchavý, strašidelný přelud. Prošli kolem a nezanechali za sebou nic jiného, než vzpomínku. Ale můžeme s jistotou říci, že toto setkání, je sotva patrný dotek druhé skutečnosti, bezvýznamné pro náš život? Dá se říct, že se nás to netýká, že tato realita nemá na nás vliv?

Mohli bychom to předpokládat, kdybychom se například v minulosti nesetkali s fašismem, který za pomoci lehkých duchovních doteků připravoval psychologii svých budoucích vůdců? Bylo tam jen jemné duchovní spojení. Byl tam průvodce, který vytvořil a řídil velkou historickou událost. Subtilní, duchovní vliv byl rozhodující, protože byl u podstaty, u zdroje a ve středu dění. Duchovní realita se projevuje v naší realitě jako mocná hnací a řídicí síla.

Dokonce i historie samotné ufologii říká, že jakási nepoznaná skutečnost řídí reálnou společnost a velmi se o to stará. Dobře to ilustrují život a svědectví známého George Adamského a další mimozemšťané, když s nimi začaly první kontakty v 30. letech v Tibetu

(jak sám řekl). Odtajněné soubory FBI, které se snaží neztrácet ze zřetele takové mimořádné osobnosti, obsahují záznamy agentů, kteří prováděli osobní pohovory s Adamským a snažili se nahlédnout do tajů jeho mysli. Bylo to v době studené války (1952) a George Adamski svými proroctvími pracovníky FBI znervóznil.

„Zdroj“ oznámil kontrole v San Diegu, že se nejprve setkal s Adamskim asi před třemi měsíci v kavárně s názvem Palomar Gardens, kde byl Adamski majitelem a manažerem.

Zde měl dlouhý rozhovor s Adamskim, který během něho mluvil velmi podrobně o svých objevech, týkajících se "létajících talířů" a podobných věcech. Hovořil o kosmické lodi, kterou podle něj viděl mezi Zemí a Měsícem. Loď byla asi tři míle dlouhá a létala tak rychle, že mohl udělat jen tři snímky ...

Autor: Sergej Alexandrovič Maltsev

<http://sokrytoe.net/1376-nlo-lyudi-v-chernom-v-zelenom-i-v-korichnevom-6-chast.html>

Překlad Jan Pavlík